

РЕШЕНИЕ

№ 1352

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 17.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **6563** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание изпратена от Държавна комисия по хазарта постъпила жалба от [фирма], [населено място] депозирана чрез адв. Ю. С. от САК против Решение №62/22.06.2020 г. на Държавна комисия по хазарта, с което по отношение дружеството жалбоподател е приложена принудителна административна мярка – окончателно отнемане на издаден лиценз за хазартни игри в игрално казино, организирани онлайн, за който е издадено Удостоверение №000030-15354/03.12.2019 г.

В жалбата са изложени подробни съображения за нейната основателност и за незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, материалноправните разпоредби и целта на закона. Твърди се, че лицензът е отнет поради наличие на просрочени публични задължения в размер на над 5 000 лв., а именно в размер на 18 960 968,56 лв., което вземане е установено с два АУПДВ, които обаче, не са влезли в сила, тъй като същите са оспорени от дружеството по съдебен ред и са образувани адм.д. № 2460/2020 г. по описа на АССГ и адм.д. № 2466/2020 г. по описа на АССГ, неприключили с влезли в сила съдебни актове. Поради това оспорващият счита, че ПАМ е наложена преждевременно. Според оспорващото дружество ДКХ не е имала правомощия и да поиска обезпечение, тъй като задълженията не са влезли в сила. Посочва, че срокът, който е бил даден на дружеството за изпълнение на указанията за погасяване на задълженията или за предоставяне на надлежно обезпечение, който е

тримесечен, не е бил изтекъл към датата на постановяване на оспореното решение за окончателно отнемане на лиценза. Освен това твърди, че доколкото първото предложение за обезпечение е отхвърлено от ДКХ, дружеството е предложило още три алтернативи за обезпечение, като е поискало от ДКХ да се произнесе по тях. Въпреки това такова произнасяне не е налице. Счита също, че тъй като дружеството е депозирало заявление за прекратяване на лиценза, ответникът е бил длъжен да спре производството по принудително прилагане на ПАМ до произнасяне по искането за доброволно прекратяване на издадения лиценз. По тези съображения се иска отмяна на решението.

Ответникът Национална агенция за приходите, конституиран като такъв на основание чл.153, ал.3 АПК поради закриване на Държавна комисия по хазарта съгласно приетите промени в §81 от ПЗР на ЗИД на ЗХ, считано от 08.08.2020 г., чрез процесуалния си представител юрисконсулт Х. А., оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност. Подробни съображения са изложени в писмена защита. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

[фирма] притежава лиценз за хазартни игри в игрално казино, организирани онлайн, издаден на основание чл.34, ал.1 Закона за хазарта, на 03.12.2019 г. със срок на действие 10 години, видно от приложеното към преписката Удостоверение №000030-15354/03.12.2019 г.

С АУПДВ №1/14.02.2020 г. на Председателя на ДКХ към МФ са установени публични задължения на [фирма] в размер на 293 597,41 лв., представляващи дължими от дружеството такси по чл.30, ал.3 ЗХ за период от 01.05.2015 г. до 31.01.2020 г., ведно със сумата от 118 282,89 лв. лихви върху главниците. АУПДВ е връчен на представител на дружеството на 14.02.2020 г.

С АУПДВ № 2/14.02.2020 г. на Председателя на ДКХ към МФ са установени публични задължения на [фирма] в размер на 14 651 873,42 лв., представляващи дължими от дружеството такси по чл.30, ал.3 ЗХ за период от 01.06.2014 г. до 31.01.2020 г., ведно със сумата от 897 214,84 лв. лихви върху главниците. АУПДВ е връчен на представител на дружеството на 14.02.2020 г.

Двата АУПДВ са оспорени в съда, където са образувани адм.д. № 2460/2020 г. и № 2463/2020 г. и двете по описа на АССГ. Няма данни дали по тези производства са постановени решения и дали същите са влезли в сила. Ответникът, в чиято тежест е, не е представил доказателства, че към датата на издаване на процесното решение двата АУПДВ са били влезли в сила.

С уведомление изх. № 206/14.02.2020 г. Председателя на ДКХ е уведомил оспорващото дружество за започнало производство по прилагане на ПАМ – отнемане за срок от три до шест месеца на лиценз, на основание чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ, за хазартни игри в игрално казино, организирани онлайн, за които е издадено Удостоверение №000030-15354/03.12.2019 г.

С писмо, вх.№693/21.02.2020 г., дружеството жалбоподател е внесло възражение срещу образуваното административно производство, като е заявило, че няма

просрочени публични задължения. Към възражението е приложено съгласие от [фирма], с което последното дружество се задължава безусловно и неотменимо да предостави своя актив, представляващ ценни книжа за обезпечаване на публични държавни вземания на [фирма], установени с влезли в сила АУПДВ.

С решение № 46/13.03.2020 г. ДКХ е приложила ПАМ – временно отнемане за срок от три месеца на издадения лиценз за хазартни игри в игрално казино, организирани онлайн, за които е издадено Удостоверение №000030-15354/03.12.2019 г. на [фирма]. С решението е разпоредено на [фирма] да предприеме действия за преустановяване на допуснатото нарушение в срока, за който е приложена ПАМ - временно отнемане на издадения лиценз, а именно за три месеца. Ответникът, въпреки дадените му указания, не е представил доказателства относно датата на връчване на това решение на дружеството. Косвени доказателства за узнаване на решението се съдържат и в искането на [фирма], отправено до ДКХ на 03.04.2020 г. за даване на указания за формата на обезпечение. Че дружеството е уведомено за издаването му може да се направи извод от приложеното по настоящото дело Решение №6003/02.11.2020 г., постановено по адм. д. №3339/2020 г. по описа на АССГ, постановено по оспорването му, но не се установява датата, на която е връчено. С това решение е отменен оспорения акт. По делото няма данни, че съдебното решение е влязло в сила.

С уведомление изх. № 913/16.06.2020 г., Председателя на ДКХ е уведомил [фирма] за започване на производство по окончателното отнемане на удостоверение за издаден лиценз №000030-15354/03.12.2019 г. Посочено е, че в срока, определен в решение № 46/13.03.2020 г., жалбоподателят не е изпълнил дадените от ДКХ разпореждания и не е представил обезпечение в размер на главницата и лихвите до края на работния ден на 15.06.2020 г. Уведомлението е връчено на представител на дружеството на 16.06.2020 г.

На 19.06.2020 г. Председателя на ДКХ е внесъл предложение изх. №4773/19.06.2020 г. до Комисията за прилагане на ПАМ. В предложението е отразено наличието на публични задължения на дружеството в размер на 14 945 470,83 лв. за главница и 4 015 497,73 лв. лихви. Отражено е, че е направена служебна справка от НАП, от която е установено, че не е налице обезпеченост на просрочените публични задължения, както и че по двата АУПДВ няма постъпили плащания или обезпечения. Посочено е, че дружеството има просрочени публични задължения в размер над 5 000 лв. и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите.

На основание предложение изх. №4773/19.06.2020 г. на Председателя на ДКХ Комисията е издала Решение №62/22.06.2020 г., с което на основание чл.31, ал.1, т.3 и чл.86, ал.1, т.7, вр. чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ на [фирма] е приложена ПАМ, а именно окончателно отнемане на издаден лиценз за хазартни игри в игрално казино, организирани онлайн, за който е издадено Удостоверение №000030-15354/03.12.2019 г. на [фирма]. Решението е взето с мнозинство от всички членове на ДКХ. Отражено е, че дадените с Решение №46/13.03.2020 г. на ДКХ указания, не са изпълнени в тримесечния срок, като не са погасени публичните задължения, както и не е представено обезпечение до размера на публичните задължения. Решението е връчено на представител на дружеството на 02.07.2020 г. Жалбата е подадена на 06.07.2020 г.

Видно от приложените към преписката доказателства [фирма] е внесло в ДКХ искане, вх. №1796/19.06.2020 г. за предсрочно прекратяване на лицензи за

организиране на хазартни игри онлайн, на основание чл. 35, ал.1, т.4 ЗХ. С писмо, изх. №942/22.06.2020 г., Председателя на ДКХ е уведолил дружеството, че изискуемите документи, съгласно Наредбата за документите, необходими за издаване на лицензи по ЗХ, не са представени в пълнота, като е предоставен тридневен срок за представяне на документите, посочени конкретно – искане по образец с нотариална заверка на подписите на законния представител на дружеството. Писмото е получено от представител на дружеството на 24.06.2020 г. В изпълнение на указанията, дадени с писмо, изх. №942/22.06.2020 г., [фирма] е представил на същата дата – 24.06.2020 г., с писмо вх. №4841 искане по образец с нотариална заверка на подписите на законния представител на дружеството.

С предложение № 5325/03.07.2020 г., Председателя на ДКХ е предложил на Комисията да откаже да уважи искането с вх. № 1796/19.06.2020 г. за предсрочно прекратяване на лицензи за организиране на хазартни игри онлайн, на основание чл. 35, ал.1, т.4 ЗХ. С решение №67/08.07.2020 г. ДКХ е отказала да уважи искането за предсрочно прекратяване на лицензи за на хазартни игри в игрално казино, организиране онлайн, за който е издадено Удостоверение за издаден лиценз №000030-15354/03.12.2019 г. на [фирма] с мотива, че към момента на произнасянето, лиценза вече е отнет с процесното решение. Това решение е оспорено от [фирма] пред АССГ, където е образувано адм.д. № 7623/2020 г. по описа на съда. Същото е приключило с постановено на 07.12.2020 г. Решение №6978, с което жалбата е отхвърлена. Съдебното решение не е влязло в сила към момента на приключване на устните състезания по настоящото дело.

След образуване на производството по настоящото дело са приети изменения в ЗХ, обн. в ДВ, бр. 69, от 04.08.2020 г. Съгласно приетите промени в §81 от ПЗР на ЗИД на ЗХ, считано от 08.08.2020 г. Държавната комисия по хазарта (ДХК) се закрива, като активите, пасивите, архивът, както и другите права и задължения на закритата Държавна комисия по хазарта преминават към Националната агенция за приходите.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалба е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице, притежател на окончателно отнетия лиценз. Оспореното решение представлява административен акт, подлежащ на оспорване по съдебен ред на основание чл.28 ЗХ. Спазен е срока по чл.28, ал.1 ЗХ, доколкото оспореното решение е съобщено на представител на дружеството на 02.07.2020 г., а жалбата е депозирана на 06.07.2020 г. чрез административния орган.

Разгледана по същество, същата е и основателна.

Съгласно разпоредбата на чл.168 АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. При преценката си съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Към датата на издаване на оспорено решение е в сила ЗХ, изменен и допълнен, ДВ, бр.14 от 18.02.2020 г., чиито именно разпоредби следва да се съобразят при

произнасянето по настоящето дело, във връзка с компетентността на органа и процедурата по издаване на решението.

Съдът приема, че оспореният в настоящото производство акт за прилагане на ПАМ е издаден от компетентен административен орган, към датата на издаването му – Държавна комисия по хазарта. Съобразно разпоредбата на чл.86, ал.1 Комисията прилага принудителна административна мярка – окончателно отнемане на издадения лиценз за организиране на хазартни игри или за дейност по чл.1, т.2 ЗХ.

Актът е издаден в предписаната от закона форма, като съдържа фактически и правни основания за негово издаване, съгласно изискванията на чл.26 ЗХ. Мотивиран е в достатъчна степен, че да може адресатът да разбере какви са причините, поради които се прилага ПАМ.

Комисията, в качеството ѝ на колективен орган, е постановила процесното решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно изискванията на чл.23, ал.4 и чл.25, ал.2 ЗХ. Преди внасяне на предложението за решение на заседание на комисията от председателя, жалбоподателят е уведомен, че по отношение на него е започнало производство по проверка и установяване на дължими държавни такси по чл.30, ал.3 от ЗХ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. С уведомлението е дадена възможност на дружеството в 7-дневен срок да представи допълнително доказателства, както и да се запознае с преписката. След изтичане на срока са издадени два АУПДВ, връчени на представител на дружеството. След това ДКХ е уведомила дружеството за започнало производство по прилагане на ПАМ – временно отнемане за срок от три до шест месеца на лиценз за хазартни игри в игрално казино, организирани онлайн, за който е издадено Удостоверение №000030-15354/03.12.2019 г, на основание чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ. На заседание на ДКХ е взето решение за прилагане на ПАМ – временно отнемане на лиценза, като са дадени указания на дружеството, че в срока на временното отнемане на лиценза – 3 месеца, следва да предприеме действия за преустановяване на нарушението. След като е приел, че е изтекъл този срок, ответникът е извършил проверки чрез съответните компетентни органи относно наличието на извършено плащане на дължимите суми или внесено обезпечение. Установено е, че такова не е налице. Поради това, дружеството е уведомено с уведомление от 16.06.2020 г. за започване на процедура по окончателното отнемане на лиценза. С уведомлението на [фирма] е даден тридневен срок за представяне на допълнителни доказателства и запознаване с преписката. След изтичане на тридневния срок Председателя на ДКХ е внесъл предложение за вземане на решение за прилагане на ПАМ - окончателно отнемане на лиценза. Предложението е разгледано на заседание на ДКХ, проведено на 22.06.2020 г. и с необходимото мнозинство /единодушие/ е взето решение за прилагане на ПАМ – окончателно отнемане на лиценза, за които е издадено Удостоверение №000030-15354/03.12.2019 г., което е оспорено от дружеството. Поради това, правото на защита на жалбоподателя не е накърнено. Дружеството е уведомявано за всеки един етап от административното производство, като са му връчвани всички актове.

Настоящият съдебен състав обаче приема, че при постановяване на решението ответникът е допуснал съществено процесуално нарушение, довело и до материална незаконосъобразност на акта, тъй като преждевременно е издал решението за окончателното отнемане на лиценза, преди изтичане на срока за изпълнение на дадените с Решение №46/13.03.2020 г. указания. На първо място ответникът, в чиято тежест е, не

представи доказателства относно датата на връчване на решението от 13.03.2020 г. на адресата, при което не може да се направи извод дали и от кога за дружеството е започнал да тече предвидения в това решение срок, съответно кога е изтекъл. Освен това и с оглед на датата на издаването му срокът за предприеме действия за преустановяване на нарушението, констатирано с посоченото решение, съвпада със срока, за който временно е отнет лиценза на дружеството и той е тримесечен. Ако се приеме, с оглед оспорването му по съдебен ред, че решението е връчено на дружеството през м. март 2020 г., то тогава срокът, предоставен с него, за който временно е отнет лиценза на дружеството, е временно отложен поради настъпилата в страна епидемиологична обстановка. Това е така, тъй като съгласно чл.3, т.3 от Закона за мерки и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и за преодоляване на последиците, съгласно първата му редакция, обн. ДВ, бр. 28 от 24.03.2020 г., сроковете за изпълнение на указания, дадени от административен орган на страни или участници в производства, с изключение на производства по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, спират да текат. Настоящият случай попада именно в посочената хипотеза, тъй като на дружеството са дадени конкретни указания от страна на административния орган. Посочената разпоредба е отменена при следващата редакция на закона, ДВ, бр. 34 от 2020 г. в сила от 09.04.2020 г. Т.е., срокът за изпълнение на указанията, дадени от ДКХ на [фирма] би започнал да тече от 09.04.2020 г. и би изтекъл три месеца по-късно, на 09.07.2020 г. Процесното решение, с което е прието, че задълженията не са изпълнени, е постановено на 22.06.2020 г., което е преди изтичане на срока за изпълнението им. Това представлява съществено нарушение на процесуалните правила и на самостоятелно основание води до отмяната на решение № 62/22.06.2020 г.

Без значение е фактът, че към настоящия момент указанията не са изпълнени, тъй като с издаването на решение за окончателното отнемане на лиценза за дружеството отпада интереса да изпълни своевременно задължението, установено с решение №46/13.03.2020 г. в указания за това срок, доколкото ответния орган е приложил всички средства за държавна принуда и последиците от неизпълнение на задължения вече са единствено финансови.

Относно материалната законосъобразност на оспореното решение съдът приема следното:

Съгласно чл.22, ал.1, т.1 от ЗХ Държавната комисия по хазарта издава, отказва да издаде, предсрочно прекратява и отнема лицензи за организиране на хазартни игри на и от лицата, които имат право да ги организират в отделни обекти. В случая ДКХ е издала лиценз на жалбоподателя за организиране на хазартни игри онлайн. В чл. 86, ал.1, т.7 ЗХ е разписано правомощието на Комисията да прилага принудителна административна мярка окончателно отнемане на издадения лиценз за организиране на хазартни игри при неотстраняване в срока, определен в решението по чл.85, ал.2, на обстоятелство, което е било основание за временно отнемане на лиценза. А обстоятелството, което е било основание за временното отнемане

на лиценз е чл.85, ал.1, т.1 ЗХ, а именно, когато лицето по чл.4, в случая [фирма], има просрочени публични задължения в размер над 5 000 лв. и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите. От посочената разпоредба може да се направи извод, че за да се приложи ПАМ следва да са налице няколко предпоставки, а именно наличие на издаден и действащ лиценз, наличие на лице по чл.4 ЗХ, наличие на публични задължения в размер над 5 000 лв., за което е приложена ПАМ по чл.85, ал.1, т.1 ЗХ, временно отнемане на лиценз, както и неотстраняване на обстоятелствата, въз основа на които е издаден ПАМ по чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ в указания срок. Самото обаче наличие на задължение предполага безспорно установено такова по основание и размер, което може да се установи единствено с влязъл в сила АУПДВ. Т.е., двете разпоредби следва да се тълкуват във взаимовръзка и не съществуват самостоятелно, доколкото за прилагането на разпоредбата на чл.86, ал.1, т.7 ЗХ законът препраща към чл.85, ал.1, т.1 ЗХ.

По делото е безспорно, че [фирма] притежава лиценз за организиране на хазартни игри онлайн, издаден на основание чл. 34, ал.1 Закона за хазарта на 03.12.2019 г. със срок на действие 10 години, видно от представено удостоверение за издаден лиценз № 000030-15354. Безспорно е, че спрямо дружеството има издадени два АУПДВ № 1/14.02.2020 г. и № 2/14.02.2020 г. от ДКХ, с които е установено наличието на публични задължения в общ размер на главницата от 14 945 470,83 лв. и общ размер на лихвата от 4 015 497,73 лв., представляващи неплатени в пълен размер такси по чл.30, ал.3 ЗХ за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за периода от 01.02.2014 г. до 31.12.2019 г. Няма спор и относно това, че към датата на издаване на процесното решение двата АУПДВ не са влезли в сила, тъй като са оспорени от дружеството пред съда. Същите подлежат на предварително изпълнение, съгласно влезли в сила разпореждания за допускането му. Също няма спор и че решение №46/13.03.2020 г., с което временно е отнет за срок от три месеца процесния лиценз, за които е издадено удостоверение за лиценз № 000030-15354, също не е влязло в сила, поради оспорването му в съда и липсата на влязло в сила решение. Също така, жалбоподателят не спори и че не е платил установените с двата АУПДВ задължения в предоставения му три месечен срок.

От изложеното следва, че нито задълженията, установени с двата АУПДВ от жалбоподателя, нито временното отнемане на лиценз, са влезли в сила, което означава, че не са безспорни. Без значение е обстоятелството, че по отношение на задълженията, както и на временното отнемане на лиценз е допуснато предварително изпълнение. Фактът, че актовете /двата АУПДВ/ подлежат на предварително изпълнение означава единствено, че посочените в тях публични задължения могат да бъдат събрани по реда на ДОПК от публичен изпълнител, преди да са влезли в сила. От този факт обаче не следва, че тези задължения безспорно съществуват като основание и размер, тъй като безспорното им наличие, както се посочи по-горе, се установява само с влязъл в сила АУПДВ. Към момента двата АУПДВ са предмет на оспорване по адм. дело № 2460/2020 г. № 2466/2020 г. на АССГ, по които няма данни да има влезли в сила решения. Поради това и указанията, дадени с решение № 46/13.03.2020 г. за предприеме на действия за преустановяване на

нарушението, изразяващо се в наличие на задължения за дружеството, не могат да породят правното си действие. В този смисъл, дори да бъдат събрани задълженията по тези актове, в случай че двата АУПДВ бъдат отменени с влезли в сила съдебни актове, същите подлежат на възстановяване от държавата при предявяване на иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Също така, предварителното изпълнение на решението по чл.85, ал.1, т.1 ЗХ за временно отнемане на лиценза означава, че не е отложено самото отнемане на лиценза и неговия притежател следва да го върне и не следва да организира хазартни игри онлайн, в периода на действие на решението. А относно събирането на задълженията от задължежното лице, с предварително изпълнение се ползват двата АУПДВ. Това произтича от характера на административния акт, а именно решение за временно отнемане на лиценз. Задължението за заплащане на сумите, които дължи дружеството, произтичат от съответните АУПДВ, които, както се уточни, не са влезли в сила. Това е така, тъй като в противен случай едно дружество, задължено към ДКХ, ще бъде задължено с общо три акта предварително да изпълни невлезли в сила задължения. Следователно, установени с невлязъл в сила АУПДВ просрочени публични задължения не могат да бъдат основание за временно отнемане на лиценз за организиране на хазартни игри по чл.85, ал.1, т.1 от ЗХ, а оттам и за окончателното отнемане на лиценза. Действително, законът не поставя изискване за наличие на влязъл в сила АУПДВ, с който се установяват задълженията, но характера на разпоредбата на чл.85, ал.1 ЗХ е такава, че предполага наличието на безспорно установено по основание и размер задължение. Публичното задължението не е такова докато не влезе в сила актът, с който то е установено, тъй като преди това то е спорно.

Също така, при липса на влязъл в сила акт за временно отнемане на лиценз, доколкото същия е оспорен пред съда, не следва да се пристъпва към окончателното отнемане на лиценза. Това е така, тъй като с жалбата и образуваното съдебно производство е постановено под съмнение основанието за временното отнемане на лиценза, което пък в последствие се отразява на последващия акт за окончателно отнемане на лиценза. Допуснатото предварително изпълнение не стабилизира акта със силата на неотменяемост, за да може само и единствено на основание предварителното изпълнение да се пристъпи към издаване на последващ акт на основание дадени с предходния такъв указания и съответното тяхното неизпълнение. Ако предварителното изпълнение на един акт беше достатъчно за стабилитета на акта, то нямаше да има смисъл от съдебното му оспорване. Доколкото не е налице стабилен административен акт, с който временно е отнет лиценза, то и не следва да се пристъпва към окончателното му отнемане.

Следва да се посочи и че ДКХ няма правомощия да поиска от жалбоподателя обезпечение на публичното му задължение преди същото да е установено. Едва при установяването му по безспорен начин жалбоподателят има възможност да представи обезпечение в размер на главницата и лихвите. Същото се предоставя пред органа по изпълнение, т.е. публичния изпълнител, а не пред ДКХ. Непредставянето му се удостоверява със

съответно писмо от НАП до ДКХ. Едва тогава може да се приеме, че не е представено обезпечение в размер на главницата и лихвите за просроченото публично задължение. В случая този ред не е спазен.

Що се отнася до твърденията за несъразмерност на наложената с процесното решение ПАМ, същата може да бъде обсъждана при условие, че са налице просрочени публични задължения в размер над 5000 лв. След като такива не са безспорно установени, Решение № 62/22.06.2020 г. на Държавната комисия по хазарта се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. След влизане в сила на двата АУПДВ №№ 1 и 2 от 14.02.2020 г. и на Решение № 46/13.03.2020 г. и при непредставяне от страна на жалбоподателя на обезпечение в размер на главницата и лихвите, НАП, в качеството му на правоприменик на ДКХ, може да наложи принудителна административна мярка окончателно отнемане на издадения на жалбоподателя лиценз за организиране на хазартни игри. Т.е., оспореното решение е преждевременно издадено от ДКХ, която е следвало да изчака влизането в сила на актовете, с които е установено задължение за дружеството и едва тогава да пристъпи към отнемането на лиценза на посоченото в решението основание.

Искането за доброволно предсрочно прекратяване на издаден лиценз, направено в хода на производството по принудително прекратяване, към настоящия момент е предмет на друго дело – адм.д. № 7623/2020 г. по описа на АССГ, по което е постановено решение, макар и невлязло в сила. Затова същото не следва да бъде коментирано в настоящото производство.

Предвид изложеното, АССГ, II отделение, 52-ри състав намира, че процесното Решение №62/22.06.2020 г. на Държавна комисия по хазарта, с което по отношение дружеството жалбоподател е приложена принудителна административна мярка – окончателно отнемане на издаден лиценз за хазартни игри в игрално казино, организирани онлайн, за който е издадено Удостоверение №000030-15354/03.12.2019 г., като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

При този изход на спора на ответника, който е поискал присъждането на разноски, такива не се дължат. Разноски не следва да се присъждат и на оспорващото дружество, тъй като не са изрично поискани.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №62/22.06.2020 г. на Държавна комисия по хазарта, с което по отношение „Национална лотария“ АД, [населено място] е приложена принудителна административна мярка – окончателно отнемане на издаден лиценз за хазартни игри в игрално казино, организирани онлайн, за който е издадено Удостоверение за издаден лиценз №000030-15354/03.12.2019 г. Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: